

# Diluïts vora l'estany



La votació del pressupost de Banyoles en el ple de dilluns Foto: R.E.

Ara fa un any, els convergents i els republicans de l'Ajuntament de Banyoles van sorprendre més d'un amb un acord sense precedents a la ciutat: el principal partit de l'oposició (JpB-ERC) votava a favor del pressupost municipal confeccionat per l'equip de govern (CiU), que no necessita l'ajuda de ningú atès que disposa de majoria absoluta. El pacte es va repetir el mes passat amb motiu de les ordenances fiscals i aquesta setmana s'ha reeditat el suport de JpB al pressupost, després de negociar la inclusió d'algunes partides en un exercici fructífer d'estira-i-arrotonsa i de concessions al qual l'alcalde, Miquel Noguer, no tenia massa tirada. "Això desmenteix els que ens acusen de fer servir la majoria absoluta com una piconadora", va recalcar Noguer, tant en una roda de premsa com en el ple en què es va donar llum verd al pressupost. "No és un xec en blanc", va assegurar més d'un cop durant la sessió el regidor de JpB David Juan. Els fets donen la raó al jove edil

republicà perquè després d'aquell primer pacte sobre el pressupost el seu grup ha continuat fent el paper d'oposició –especialment en les qüestions d'urbanisme–, això sí, amb el to amable marcat pel tarannà de la cap de llista, Roser Masgrau, i sota la inevitable ombra de la complicitat amb el govern que porta implícit el suport a un pressupost, que al cap i a la fi és l'ADN de la política i la gestió locals. Totes dues parts argumenten que això de negociar i pactar redunda en benefici de la ciutat i que els banyolins ho agraeixen.

Per descomptat, els uns i els altres deuen haver calculat des del punt de vista polític aquesta maniobra. No obstant això, a Banyoles sents simpatitzants d'ERC que no hi combreguen. "Oposició constructiva, tanta com vulguis, però aprovar el pressupost és passar-se. Amb una abstenció quedés com un senyor i evites la imatge que estàs al seu costat", em comentava un incondicional dels republicans. També em consta certa estranyesa entre els convergents de base, alguns dels quals veuen ERC com el seu rival natural, crec que amb raó. En el ple de dilluns, Juan va deixar anar una afirmació inquietant: no és el pressupost que ells farien però de mica en mica s'hi va acostant, va venir a dir. Què passa? ERC s'està tornant convergent o són els de CiU els que estan sent integrats? Sigui per la càrrega simbòlica del suport al pressupost o sigui pel tarannà tan constructiu de les relacions entre CiU i JpB-ERC, la sensació que desprenen els últims plens de Banyoles és que 14 dels 17 regidors estan en una sintonia molt similar i que s'estan diluint les fronteres entre ells.

Atès aquest panorama, en general la discrepància de més fondària, la capacitat de provocar debats enriquidors (els que neixen entre gent que pensa de manera similar són una pèrdua de temps), queda en mans de la CUP i ICV, amb dos i un representant, respectivament. Lamentablement per a ells, els seus esforços solen ser infructuosos. Els independentistes alternatius s'obstinen a fer propostes aparentment poc treballades que moren abans que la seva portaveu les hagi acabat d'exposar. Al seu costat, el regidor d'ICV ha quedat com un opositor menys radical, de discurs ordenat i raonable, però condemnat a haver de competir amb idees alternatives amb els cupaires i a patir la soledat de qui predica al desert.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 30-11-2016 Pàgina 25

Font del document:

[http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/1026474-diluets-vora-l-estany.html?cca=1&piwik\\_campaign=rss&piwik\\_kwd=nacional&utm\\_source=rss&utm\\_medium=nacional&utm\\_campaign=rss&f=El+Punt+Avui](http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/1026474-diluets-vora-l-estany.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui)